

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 107.

Vydána dne 22. prosince 1925.

Obsah: (249.—251.) 249. Nařízení o přerušení sporů o splnění peněžních závazků ve starých korunách v poměru k republice Rakouské. — **250.** Nařízení o povinném používání poštovního úřadu šekového ku vplácení a výplatám hotovostí u soudů, soudních a poručenských (sirotčích) úřadů. — **251.** Nařízení o úpravě celní sazby pro sřran amonný, saz. pol. 599 g2.

249.

Vládní nařízení

ze dne 15. prosince 1925

o přerušení sporů o splnění peněžních závazků ve starých korunách v poměru k republice Rakouské.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7 zákona ze dne 26. března 1925, č. 46 Sb. z. a n., o úpravě promlčecích lhůt pro některé pohledávky a závazky v poměru k cizině:

§ 1.

(1) Peněžní závazky v rakousko-uherských korunách

a) mezi československou republikou a Rakouskou republikou nebo

b) mezi jedním z těchto států a fyzickými nebo právnickými osobami, které 26. února 1919 měly řádné bydliště (sídlo) na území druhého státu, nebo

c) mezi fyzickými nebo právnickými osobami, z nichž jedna měla 26. února 1919 řádné bydliště (sídlo) na území jednoho a druhá řádné bydliště (sídlo) na území státu druhého,

nemohou být po dobu účinnosti tohoto vládního nařízení soudně vymáhány, pokud závazky tyto vznikly před 26. únorem 1919 anebo plynou ze smluv nebo jiných právních jednání z doby před 26. únorem 1919 a pokud jest sporná měna, ve které jest tyto závazky plniti.

(2) Toto ustanovení platí pro všechny pohledávky a závazky uvedené v §§ 1 a 2 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1922, č. 265 Sb. z. a n., o soupisu pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi vě-

řiteli nebo dlužníky československými a rakouskými a o zákazu soukromé úpravy těchto právních poměrů, jakož i pro všechny ostatní pohledávky a závazky vzniklé nebo založené na smlouvách nebo právních jednáních v korunách rakousko-uherských před 26. únorem 1919, nehledíc k tomu, měly-li býti přihlášeny k soupisu podle vl. nař. č. 265/1922 Sb. z. a n. čili nic.

(3) Při pohledávkách a dluzích filiálek bank, úvěrních ústavů a ústavů pojišťovacích jest rozhodno sídlo jejich a nikoliv sídlo hlavního závodu.

(4) Za závazky filiálek ústavů pojišťovacích mohou býti pokládány závazky z listin pojišťovacích (pojistek) nebo jinakých listin, které vydány byly hlavními ústavy pojišťoven, jen potud, pokud to z obsahu takových pojistek nebo listin nebo z jiných písemných ujednání smluvních stran nepochybně jde najevo.

(5) Ustanovení tohoto vládního nařízení se však nevztahují na právní poměry mezi filiálkami s jedné strany a hlavním závodem se strany druhé.

§ 2.

Ustanovení § 1 platí i pro pohledávky po 26. únoru 1919 postoupené, pokud nebyly převedeny na československý peněžní ústav, na nějž se vztahuje § 11, bod c), vládního nařízení ze dne 13. září 1920, č. 532 Sb. z. a n., kterým se stanoví, pokud mohou cizozemské akciové společnosti peněžní býti připuštěny k provozování obchodu v tuzemsku.

§ 3.

Soudní řízení, kterým se nároky v §§ 1 a 2 uvedené vymáhají, budiž z moci úřední nebo na návrh přerušeno.

§ 4.

(1) Exekuce a prozatímní (zajišťovací) opatření pro pohledávky v §§ 1 a 2 uvedené jsou nepřipustny.

(2) Exekuce v den účinnosti tohoto vládního nařízení zahájené buďtež z moci úřední nebo na návrh odloženy.

§ 5.

Doba, po kterou pohledávky podle tohoto vládního nařízení nemohou býti soudně vymáhány nebo exekucí dobývány, nezapočítává se do lhůt promlčecích ani do lhůt ustanovených ku podání žaloby ani do jiných lhůt, jejichž zmeškání má po zákonu v zápětí právní újmu.

§ 6.

(1) Toto vládní nařízení nabývá účinnosti 1. lednem 1926 a platí, pokud nebude zrušeno zákonem ze dne 21. srpna 1925, č. 220 Sb. z. a n., o provedení úmluv mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a ze dne 12. července 1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění, do dne, který bude stanoven vyhláškou ministrů spravedlnosti, věci zahraničních a financí, uveřejněnou ve Sbírce zákonů a nařízení.

(2) Provéstí toto vládní nařízení náleží ministrům spravedlnosti, věci zahraničních a financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Dr. Viškovský v. r.	Dr. Beneš v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Nosek v. r.
Dr. Srdínko v. r.	Šrámek v. r.
Dvořáček v. r.	Bechyně v. r.
Mlčoch v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Winter v. r.
Tučný v. r.	Dr. Dolanský v. r.

Dr. Kállay v. r.

250.

Vládní nařízení

ze dne 15. prosince 1925

o povinném používání poštovního úřadu šekového ku vplácení a výplatám hotovostí u soudů, soudních a poručenských (sirotčích) úřadů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. LV zákona ze dne 1. srpna 1895, č.

112 ř. z., čl. XLI zákona ze dne 27. května 1896, č. 78 ř. z., § 99 zákona ze dne 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z., čl. XV, odst. 2., císařského nařízení ze dne 10. prosince 1914, č. 337 ř. z., čl. IX zákona ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., čl. V, odst. 2., císařského patentu ze dne 9. srpna 1854, č. 208 ř. z., § 792 zák. čl. I/1911, § 109 zák. čl. LIV/1912, § 260 zák. čl. LX/1881, § 270 zák. čl. XVII/1881, § 592 zák. čl. XXXIII/1896, § 38 zák. čl. VII/1912, § 31 zák. čl. XXXIII/1871, jakož i podle § 6 zákona ze dne 13. července 1922, č. 246 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Počínajíc 1. lednem 1926 nebudou soudy, soudní úřady (státní zastupitelství, vrchní státní zastupitelství, trestnice) a poručenské (sirotčí) úřady přijímati v hotovosti platby, jež se mají u nich konati.

(2) Tyto platby bude lze konati v tuzemsku příště pouze šekovým řízením poštovního úřadu šekového, a to buď šekovými vplatními lístky nebo odúčtovacím (clearingovým) řízením, tedy:

1. vkladem hotovosti na šekový vplatní lístek u některého poštovního úřadu Československé republiky nebo

2. odúčtovacím (clearingovým) řízením, t. j. šekovým převodem ze šekového účtu plátcova na účet příslušného soudu, soudního nebo poručenského (sirotčího) úřadu.

(3) Výjimka platí jen tam, kde — jako u vadií dražebních v řízení exekučním — dlužno hotové peníze, jichž úschova stane se po provedeném úkonu ihned bezpředmětnou, straně vrátiti. Jde-li o takovýto případ, dlužno zadržené hotovosti, jež podle platných zákonů ustanovení jest uschovati, ihned po provedeném úkonu uložití podle povahy věci na šekový účet soudu, soudního nebo poručenského (sirotčího) úřadu u poštovního úřadu šekového nebo podle § 3 tohoto vládního nařízení poukázati je spořitelně, oprávněné přijímati vklady sirotčích peněz, k úschově buď na zvláštní vkladní knížku (vkladní list) nebo na vkladní knížku soudu, soudního nebo poručenského (sirotčího) úřadu, případně na běžný účet, na nichž jsou jiné peníze téhož soudu nebo úřadu hromadně uschovány.

(4) Kdo má prokázati soudu, soudnímu nebo poručenskému (sirotčímu) úřadu placení jisté částky v hotovosti, předloží mu stvrzenku poštovního úřadu šekového, která se přiloží ke spisům. Na žádost oprávněného buď mu tato